

Pochválen buď Ježíš Kristus!

Milí přátelé!

Prožíváme poslední hodiny adventní doby v třetí Písma Svatého, v roce víry a

Eucharistie. Chystáme poslední dárky, posíláme blahopřání.

Celou adventní dobu jsme se s dětmi doma, ve škole a věřícími snažili pochopit "**objev roku**". Není dobré psát Ježíškovi co mně má dát ke svým narozeninám, ale přemýšlet a pracovat na tom co **Jemu dám k narozeninám**. Co Pán Ježíš chce? Co za vlastní "dílo" mu můžeme dát? **Své hříchy a důvěru**.

A nyní několik dárek pod stromeček Vám:

1. P. Plodr napsal v dnešní promluvě: **Nechod'te se na Ježíška do kostela jen dívat. Přicházejme se k němu modlit, rozjímat, klanět se mu a děkovat. (a přijímat Ho)**

K tomu přijměte v přílohách už pro mnohé "neaktuální" foto. Myslím, že se takhle podobně budeme tvářit, až nám dojde o co o Vánocích skutečně jde. (až nám to konečně "zcvakne")

2. P. Petr Piťha požehnal letos v **Rovečném Boží muku**. V další příloze je jeho excelentní promluva, která Vás může povzbudit v dodržování řádu v rajské zahradě - při pohledu na "rajský" strom v obývacím pokoji.

3. Zpravodaj NJ - další úžasná promluva - P. Šebestián nás přesvědčuje o tom, jak ho mnozí o něco prosí a **dostávají daleko víc - poklad víry**. S tím souvisí **Pán Bůh zaplat' všem Vám, kteří jakýmkoli způsobem pomáháte v dílu NJ**. Krásné Vánoce plné úžasu nad Boží láskou Vám všem vyprošuje a k tomu všemu žehná - ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého - Váš jáhen Ladislav

P.S. Srdečně Vás zvu na poslední zpívání a koledování u Betléma v poslední den letošních Vánoc do kostela **svatých Petra a Pavla ve Štěpánově n/Svr - 13. 1. 2013 v 15 hodin**.

Nový Jeruzalém č. 1/2013

Zpravodaj pro 157. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh) **ve Velkém Meziříčí - v pondělí 14. ledna 2013 v 17 hodin**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Olešnici

Ve čtvrtek 13. prosince přijelo a přišlo na pouť NJ do Olešnice čtyřmi autobusy, auty a pěšky přes 500 poutníků. Svátost smíření udělovalo 12 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu. **Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:**

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o **vzrůst víry v našem kraji**
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. Šebestiána Pavla Smrčiny OFM z Moravské Třebové na pouti NJ v Olešnici:

To jsme si krásně se spolubratřími zazpovídali. Při modlitbě růžence teplota v kostele stoupla – nebudete mi to věřit – o tři stupně. Proč to říkám? My jsme někdy strašně, strašně **potřební**,

hladoví, je nám zima, potřebujeme povzbudit, potěšit, dobít baterky a já nevím jak se to všechno říká. Tak to máme a čím jsme na tom hůř, tím **víc to potřebujeme**. Co myslíte, ten dnešní svět – za posledních 10, 20 let – **jsme na tom líp?** Jsou lidi šťastnější, vyrovnanější, spokojenější, mají lepší vztahy? Jo nebo ne? Hm...já si myslím, že taky ne. Že se nám moc nepovedla ta svoboda. **To neznamená, že budeme říkat, že za komunistů to bylo lepší.** Asi ta **karta** na kterou jsme vsadili, asi **nebyla úplně nejšťastnější**. Konzum, hedonismus, tvrdý lokty, sobectví – a to ovoce toho všeho co je dál – stačí se kolem sebe podívat. No **a my křesťané co? Nepřízpůsobuje se tomuhle světu!** No a my pěkně běžíme, děláme to sami, čučíme na bednu, utápíme se v počítačích, internetech a nebo všelijak jinak se necháme mordovat těma rafinovanějma léčkama toho zlého, které se stávají modlama. **Novodobýma modlama**. Na začátku adventu jsem vyprávěl příběh z mého života, jak **nás týrali rodiče, když jsme byli malí**. Představte si, na první neděli adventní vytáhli televizi ze zásuvky, ten konec pověsili přes televizi – a my se až do Vánoc dívali na tu šňůru. No hrůza hrůzoucí, jo. A dneska říkám: No teda **rodiče, já vám tak děkuju**, že jste měli tu sílu, tu odolnost, když jsme škemrali a obviňovali vás, kroutili se jak hadi, vymějšleli, jak to udělat, aby to šlo. Rodiče řekli: **Ne, je advent**. A v posteli je to ještě těžší – je delší. A dneska – když jsem to řekl rodičům – tak mi řekli: To by nás děti ukamenovaly, to by nás obžalovaly na policii, že je týráme nebo nějakým jiným způsobem by s námi zatočily. Několik **rodičů mně řeklo – to si nemohu dovolit, to bych měl doma peklo**. Já jsem říkal: **To už tam máš**. A pozor, já neříkám, že to máš udělat, protože někdy láska je trpělivá, moudrá. Dneska to nejde násilím, terorizovat. Říkám to proto, kam jsme se dostali, že nám do těch domovů vlezli ti démoni, přes ta různá zařízení a teďka my se **bojíme je vypnout**, protože oni by se nám pomstili, oni by nám ukázali, zač je toho loket. A kdo je tady doma, ten vlastně vládne. Říkám to proto, abychom se trochu **probrali, abychom si uvědomili**, jaké povahy to je. Přišla za mnou jedna maminka a říká: Oni ti moji kluci, od rána do večera sedí u těch počítačů, to je hrozný. – A já jí na to říkám: A co s nimi chceš udělat? Já nevím, co myslíte pane faráři, tři hodiny denně, je to moc nebo málo? Tak jí říkám: No, když pustí Smolíček pacholík ty jezinky na hodinu, to je dobrý ne, ale tři hodiny denně? Jestliže vidím ty hrůzný hry, jak se tam morduje mozek, vraždí, zabíjí, magie a já nevím co všechno. Tak dvě hodiny jsou dobrý, tři hodiny jsou zlý? **To je přece zlo samo o sobě**. Dvě hodiny nebo tři, to už je buť. Ano je volba menšího zla, když ten syn je na tom závislej, já už to nedokážu vytrhnout z těch jeho ruček. **Musíme vědět, co je co, jaké je to povahy, o co tady vlastně jde**. Když se pak setkáme třeba v Medjugorje nebo někde jinde, že nám Panna Maria řekne: Děťátka, ono je třeba dělat to trošku jinak, **lidé mají námítky**. Někdo řekne, že to tak určitě není, protože to nechce slyšet. Ale je to pravda, jsme nemocní, pokřivení, zlo v nás vládne, jsme jak chodící mrtvoly. Někdo říkal, že ho to uráží, ale mne ne, já si myslím, že je to pravda. Já jenom, abychom věděli, o čem se tady bavíme. Bavíme se o tom, že **potřebujeme pomoc, my potřebujeme milosrdenství, potřebujeme posílit**. My potřebujeme světlo, abychom se probrali. My toho tolik potřebujeme, my jsme ti bezdomovci. My jsme ti trosečníci. Víte, já mám na faře ve Starém Městě 30 takových trosečnicků. Lidi, kteří neměli kde bydlet, tak jsem je tam postupně vzal, přibíjvali, přibíjvali – už je jich tam třicet. **Už nejsou bezdomovci, ale domovci**. Jsou rodina. A dokonce někteří z nich, po několika letech začali říkat: Hele, ty, ten **Pán Bůh, von jako fakt je?** Já mu říkal: Jo, já si myslím, že fakt je. To nemyslíš vážně. No, myslím.... A za rok zase přišel: A hele, to jako v tý **zprávě, to jako ti fakt odpustí ten Bůh?** - Už neříká, že Bůh není. – Ale **musíš toho litovat...** A za další rok: Ty, hele a jako bych i já **mohl být pokřtěnej?**... Zneužívá mou dobrotu, že je tam nechávám bydlet a je to někdy s nimi hrůza, znáte jak je to s lidmi, kteří jsou, jak se dneska říká na **okraji společnosti**. Já jsem na tom okraji společnosti s nimi a děláme to už řadu let. A oni se mění. A dneska v kostele mám při mši **deset lidí, nově obrácených**. A řeknu vám, že možná byste se před nimi styděli, jak **oni se modlí**. Krásně, upřímně prosí. Ale to trvá, to trvá pěknou dobu. **Nejdřív zneužívá tu dobrotu, já mu pomáhám a odpouštím**. Rozbije něco, ukradne něco. Prodá v bazaru a já si to tam vyzvednu a dám zpátky. A on pořád zkouší, co snesu. Já to vím, žes to odnesl. Půjčím ti to znova a můžeš pracovat s tou sbíječkou dál. On si o mně říká – on je blázen. A já **znovu a znovu**, a říkám si: **Pane Bože, tvá láska je silnější, musíme překonat zlo dobrem, musíme vytrvat, nevzdat to**. Nakonec ta srdce začnou povolovat, nakonec začnou být kamarádi. Schválně vám přečtu jednu SMSku. Dneska jsem ji dostal. V poledne jsem se bavil s jednou paní z naší fary. Oni tam jsou jak v mateřské školce – baví se spolu, hašteří se mezi

sebou. Teď taková zášť: „On mně ublížil, co on mně má co říkat, co mně leze do mého bytu“, a tak se všelijak natahovali a já jsem říkal: „Hele, nezlob se na mě, ale já ti to musím říct, protože **Pán Ježíš by ti to řekl taky**. „Ty máš v sobě zášť a ty seš uražená, to je tvoje pýcha v tobě.“ – „Počkej, takže za to nakonec můžu já?“ – „Ne, on za to může, ale ty se k tomu neumíš postavit s **láskou**. On to dělá špatně, ale, to tě neopravňuje k tomu být v zášti a zlobit se a vrátit mu to stejnou mincí. **Tvoje cesta je láska**. Ty to víš. Ty znáš Boha. Ty se modlíš. Vždyť jsi byla pokřtěná před dvěma roky. Teď jsi byla biřmovaná, do kostela chodíš. Tak se zamysli nad sebou.“ Nerada to slyšela, my neradi slyšíme pravdu, zvláště, když nám ji někdo řekne jasně. A dál jsem jí řekl: „Já ti **to musím říct, protože tě mám rád**, protože ti přeju dobro. Když tě nechám v té zášti, tak to špatně dopadne.“ Přečtu vám tu SMSku. OTČE ŠEBESTIÁNE, TAK JSEM SE MU **OMLUVILA**, to je co, A **VYHODIL MĚ. ALE VŮBEC MĚ TO NEVADILO, CÍTILA JSEM TAK KRÁSNÝ KLID A TOLIK LÁSKY**. MOC DĚKUJI, TA TÍHA ZLOBY A VZTEKU JE PRYČ. A NIKAM SE NEBUDU STĚHOVAT, **TADY JSEM DOMA, MÁLEM JSEM UDĚLALA HLOUPOST**. Ona říkala, že se odstěhuje – říkal jsem jí – klidně jdi jestli chceš. **MÁLEM JSEM UDĚLALA HLOUPOST, KTERÁ BY MĚ PAK MRZELA, JE MI MOC KRÁSNĚ, DĚKUJI BOHU, ŽE VÁS MÁME**. To je, co! Kéž bychom **uměli se pokořit**, kéž bychom uměli, když se doma rafnete, nezaměst to pod koberec a do ztracena, jak se to často dělá – ale přijít a říct: „Hele, já jsem to přehnal, to jsem zase říkal voloviny, co.“ **Kdy jste se naposled omluvili?** Schválně, každý si řekněte - sobě, mně ne – kdy jste se naposled někomu omluvili? Já jsem si všiml, že to lidi nedělají, neradí to dělají. **Pýcha v nás to nechce dovolit**, jestli se nechcete omluvit, aspoň víte, že jste pyšní. Jednoduchý, ne? Teď k **Panně Marii, která je pramenem spásy**. Ale i vy můžete být pramenem spásy, i **přes vás může Bůh dělat zázraky**. Slyšeli jste v prvním čtení tu nádheru – ta voda, kam přiteče všude všechno krásně kvete. Listí je lékem, voní to, sytí to, je to lahodný, krásný – **Duch Svätý**. Milostiplná Panna Maria. Musíme se učit, ne my sami sebe, v nás to není. **Bůh je Život, On je Láska, On je Světlo, v NĚM je Síla**. Svätý František, když se modlil, tak už jen říkal: „Bože, mé všechno. Ty jsi moje síla, ty jsi moje útěcha, ty jsi moje odpuštění, ty jsi moje všechno. Já jsem nic a ty jsi moje všechno. Kdo jsem já a kdo jsi ty.“ Takhle on se **modlil – prostě a pravdivě** – a právě proto byl světec. Právě proto vyzařoval lásku, právě proto se obracely tisíce lidí v jeho blízkosti. Protože **ne já, ale TY**. On musí růst a já se menšit. Touto cestou šla Panna Maria a k té cestě nás zve. **Pramen je vždycky Bůh**. On rád používá i ty ubohé nástroje, kterými jsme my. Moc bych vám všem přál, abychom o Vánocích i my a ne jen sami na sobě zakusili, že nás nenasytí ani televize, ani internet, ani cigára, ani nic jiného, že **nás nasytí Láska**, že nás Bůh nasytí pokojem. Že od Něj vyvěrá štěstí, plnost, síla, moudrost, Kéž bychom měli tu **odvahu hledat u Pána**. Jemu dát čas, jemu dát prostor ve svém srdci, k němu směřovat své touhy, po něm toužit, u Něho hledat. Zkuste to, za 20 let si povíme, **jestli to byla dobrá nebo špatná karta**. Amen.

Po zaplacení autobusů a nutné režie zůstalo **5 389 Kč**, které jsme darovali na potřeby potřebných z nejpotřebnějších v Moravské Třebové, o které se stará otec Šebestián Smrčina OFM. Poděkování patří také místnímu faráři otci Pavlovi a všem farníkům z farnosti Olešnice, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Přehled míst, hlavních celebrantů, účelů a výsledků sbírek poutí NJ za rok 2012.

Místo	Hlavní celebrant	Úmysl sbírky	Částka Kč
Vel. Meziříčí	P. P. Piřha	Literatura o sv. Cyrilu a Metodějovi	8 262
Rad. Svatka	P. R. Kubín	Ministrantský den	2 283
Křižanov	P. Š. R. Rob	Pomník sv. Zdislavy v Křižanově	27 953
Březí	P. M. Mičánek	Proces blahověčení P. Buly	5 301
Bohdalov	P. B. Hudema	Křesťanské školy - Parentel	12 822
Rožná	Mons. Mikulášek	Setkání mládeže ve Žďáře n/Sáz	7 480
Oslavice	P. L. Szendzielorz	Skutečný dárek – dvě krávy	15 060

Olešná	P. K. Janů	Poutní areál BM ve Slavkovicích	21 117
Pavlov	P. V. Glogar	Pomník sv. Zdislavy v Křižanově	5 465
Zvole	P. P. Kopeček	Fatym Vranov n/Dyjí	2 970
Měřín	Mons. J. Nuzík	Fara Měřín	11 786
Olešnice	P. Š. P. Smrčina	Bezdomovci – domovci Mor. Třeb.	5 389

2000 – 90 000 Kč 2001 – 121 400 Kč 2002 – 164 000 Kč 2003 – 189 020 Kč
 2004 – 168 830 Kč 2005 - 178 160 Kč 2006 – 246 900 Kč 2007 – 263 681 Kč
 2008 – 189 948 Kč 2009 - 150 948 Kč 2010 - 101 943 Kč 2011 - 161 328 Kč
 2012 - 125 618 Kč **Náš společný dobrý skutek za třináct roků konání poutí NJ – 2 151 776 Kč** – Všem poutníkům jménem obdarovaných - Pán Bůh zaplat'

Představení hlavního celebranta NJ ve Velkém Meziříčí, kterým je

P. Mgr. Dr. Ing. Pavel Konzbul, spirituál Biskupského gymnázia Brno

Kdy a kde jste se narodil? Narodil jsem se v r. 1965 v Brně. Přesto, že jsem typicky městské dítě a vyrůstal jsem ve velkoměstě, tak oba moji rodiče přišli do města z venkova. Tatínek z Polné u Jihlavy a maminka z vesnice, ležící nedaleko Boskovic.

Rodiče, mládí, vojna, povolání? Vyrůstal jsem jako jedináček ve věřící a praktikující rodině. Na své dětství vzpomínám velice rád. Po maturitě na gymnáziu v jsem vystudoval elektrotechnickou fakultu VUT v Brně. Základní vojenskou službu jsem prožil v Západních Čechách a to zrovna v době sametové revoluce. Pak jsem pracoval v jednom výzkumném ústavu v Brně a zabýval jsem se návrhy částí speciálních přístrojů pro lékařské vyšetřovací metody.

Vaše cesta ke kněžství? Jsem tzv. pozdní povolání, i když to není přesné. Povolání má totiž člověk jen jedno a to od Boha a od narození je má šanci vnímat. To pochopitelně nevylučuje, že může dělat dobře i něco jiného. Svoje studium teologie jsem započal nejprve jako laik při zaměstnání. Později jsem zvažoval stálé jáhenství a nakonec jsem se rozhodl pro kněžství. Díky pochopení našeho otce biskupa Vojtěcha, jsem byl přijat po vystudované teologické fakultě do konviktu a semináře. V r. 2003 jsem přijal z jeho rukou kněžské svěcení.

Kdo Vám nejvíce pomohl na této cestě? Určitě nejvíce mi pomohl sám Bůh, konec konců je to povolání od něj. Ten ale „nemá jiné ruce, než ty naše“. Takže to byli v první řadě moji rodiče a řada kněží se kterými jsem se v životě setkal. Mezi ně patří mimo jiné P. Josef Hinterhölzel, P. Antonín Sporer a P. Josef Knödl.

Vstoupili jste do roku víry, co soudíte o víře dnes v našem národě? Podle sociologů překvapivě věřících lidí u nás neubývá, jen víra se jaksi stává více soukromou záležitostí, což se projevuje tím, že ubývá těch, kteří se hlásí k určité církvi, zvláště k tzv. lidovým církvím, mezi něž patří naše katolická církev. O důvodech se dá spekulovat. Já osobně se domnívám, že důvody nejsou jenom náboženské, ale i sociologické a psychologické. Ze společnosti se totiž vytrácí prožitek společenství, které je nahrazováno virtuálními mediálními světy, jako je televize a internet. Tam totiž člověk, přestože třeba sedí u počítače v místnosti sám, tak nabývá falešného dojmu, že se nachází mezi přáteli. Víme, že víra není jen znalost, ale především osobní vztah k Bohu, který se nedá žít mimo společenství. To, co může dnes církev lidem dát, tak je především prostředí, kde je každý, kdo přichází s dobrým úmyslem přijat, a to s vírou, nadějí a láskou. Domnívám se, že období víry teprve přichází, víry, která nebude zvyková, kdy věřící bude moci spolu s apoštolem říci: „Vím, čemu jsem uvěřil.“ A je také na nás, co nově přichozím v rámci našeho společenství farnosti, děkanátu, církve dokážeme nabídnout.

Mohl byste nám blíže přiblížit úmysl sbírky, která je dnes obětována pro LL – Likvidace lepry? Nadace Likvidace lepry byla zřízena pražským arcibiskupstvím a již řadu let pomáhá s léčbou nemocí, kterou Bible označuje slovem malomocenství. Lepra je chronické infekční onemocnění, se kterým se běžně dokáže vypořádat náš imunitní systém a proto je to nemoc v Evropě velmi řídká. Bohužel ve třetím světě, kde mají lidé díky špatným životním podmínkám a hladu oslabený imunitní systém, je tomu jinak. Léčba nemoci vyžaduje dlouhodobé podávání silných antibiotik a pacient by měl být léčen v nemocnici. Pomoc nadace jde tedy nejen na léky, ale i na výstavbu nemocnic, především v Indii. Poslední z takových nemocnic byla před vánoci otevřena díky finanční podpoře nadace nedaleko rodiště Matky Terezy. Děkuji za rozhovor.

Jeden již zemřelý kněz, dej mu Pane věčnou slávu, říkával: “Já jsem **trúba** (hudební nástroj) **Ducha svatého**. On do mne fouká a já vydávám tóny (slova).“ Jsme my křesťané jemu podobní, vychází z nás to, čím nás naplňuje Duch svatý? Kdyby tomu tak bylo, byl by svět mnohem radostnější. Málo se řídí křesťané tím, co obnáší milost Boží získaná svátostí křtu. Mám za to, že ještě je v našich zemích stále většina těch, kteří jsou dětmi Božími a dědici Božího království. Křtem jim byly dány vzácné hříbny. Nezakopali je a nejsou již zcela zrezivělé? Svou vinou, nasloucháním hlasu ďábla a dáváním prostoru sedmi hlavním hříbům – pýše, nestřídmosti, lenosti, smilstvu, závisti, lakomství, hněvu (schválně jsem nedodržel pořadí). Letos budeme vzpomínat výročí příchodu křesťanství na naši Moravu. Svatí **Cyrl a Metoděj nám přinesli světlo víry pravé**. A jaká je ta naše víra? Druhý vatikánský koncil – biskupové celého světa – před 50 lety tuto víru otců „okysličili“ čerstvým vzduchem. A jaké je to okysličování dnes? Nejsou Bohem darované hříbny věrozvěsty i koncilem v naší zemi hluboko zakopané? Upřímně a s pokorou si odpovíme každý sám. Říkáme si věřící, ale jaká je naše víra, věříme Bohu? Bez víry se nelze líbit Pánu... Modleme se a přinášeje s radostí oběti, ať dá Bůh, aby z každého pokřtěného, svěceného jáhna, kněze i biskupa se staly dobré „**trouby Ducha svatého**“, které by nás probudily ze spánku a alergie a to ne až při odchodu z tohoto světa, při smrti. Bratr Klement Maria.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2013, 2014

2013	13. březen	Křižanov – P. ThLic. Tomáš Holý			
	12. duben	Lísek	13. květen	Nové Veselí	13. červen Jimramov
	12. červenec	Oslavice	13. srpen	Olešná	13. září Radostín n/O
	14. říjen	Jámy	13. listopad	Měřín	13. prosinec Olešnice
2014	13. leden	Velké Meziříčí	13. únor		13. březen
	14. duben	Bohdalov	13. květen	Březí	13. červen
	14. červenec		13. srpen		12. září Pavlov
	13. říjen		13. listopad		15. prosinec Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečné pozvání na 158. pout' NJ – v středu 13. února 2013 v 17 hodin do Žďáru n/Sáz – kostel sv. Prokopa, hlavní celebrant - P. Mgr. Josef Novotný z Přímětic, novokněz.

Srdečné Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 1. 2013. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www.novyjeruzalem.cz a www.rovecne.farnost.cz.